

РЕШЕНИЕ

№ 2910

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Елка Атанасова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1809** по описа за **2022** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „АС ЛИФТ – Ж. Я., [населено място], чрез адв.Д. против РЕШЕНИЕ № 28 от 05.01.2022 г. на СРС, постановено по НАХД № 14432/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление № НП-239/02.08.2021г., издадено от заместник председател на "Държавна агенция за метрологичен и технически надзор"/ДАМТН/, с което за нарушение на чл. 7а, т.4 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори (НБЕТНА, на основание чл. 58, ал.2 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, на касатора е наложена имуществена санкция от 500 лв..

С жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Заявява, че СРС не е обсъдил възраженията на жалбоподателя, свързани с процесуалната легитимация на наказващия орган. Твърди се, че в издаденото НП не е конкретизирано извършеното нарушение, като с решението си първоинстанционният съд е опитал да „санира“ пороците, посочвайки, че деянието, за което е наказан ЕТ се изразява в „бездействие“. С оглед изложеното се иска отмяна на решението и потвърденото с него НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание се представлява от адв.Д., която поддържа жалбата, както и представените в допълнение писмени доказателства.

Ответникът по касационната жалба – редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, но оспорва жалбата по подробно изложени съображения в писмено становище на л.14. Претендира юрк.разноски.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и пледира решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение, първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. В оспореното решение е прието, че на 07.04.2021г. контролните органи от ДАМТН, при внезапен технически преглед, на електрически асансьор с рег.№ 680АС5194, находящ се в жилищен блок в [населено място], кв.“Г., [улица], бл.№7, вх.Ж установили, че последният технически преглед на асансьора е извършен от [фирма] (притежаващо лицензия за технически надзор № 266/22.11.2006 г.), като констатацията от прегледа била „А. не е годен за експлоатация“. Последната е видна и от Ревизионен акт № 23 от 14.01.2020г. Контролните органи приели, че „ЕТ АС ЛИФТ – Ж. Я., който притежава удостоверение №С685 от 16.04.2013г. за дейностите по поддържане и ремонтване на асансьори със скорост на движение до 1m/s-1, управление в група до два асансьора, респ. поддържа асансьора съгласно сключен договор за сервизно обслужване и ремонт на асансьорни уредби, сключен на 20.04.2007г. с етажната собственост на описания по-горе жилищен блок, е осъществил състава на чл.7а, т.4 от НБЕТНА. Съгласно цитираната разпоредба лицата, които поддържат асансьори, са длъжни да уведомяват писмено ползвателите им и да не допускат експлоатацията на асансьорите, когато в акта за първоначален технически преглед или в ревизионен акт е вписано заключение, че съоръжението не е годно за безопасна експлоатация.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че при образуването и провеждането на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до опорочаване на крайния акт и до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Приел е за безспорно доказано, че „ЕТ АС ЛИФТ – Ж. Я.“ е осъществил състава на посоченото нарушение. Прието е и че , нарушението не може да се квалифицира като маловажен случай, на основание чл. 55, ал.2 от ЗТИП му е наложена санкция, определена малко над законоустановения минимум.

Решението на районния съд е правилно.

Въз основа на прецизно установена фактическа обстановка, кореспондираща с изложеното в НП и в АУАН, при редовно събрани в производството писмени и гласни доказателства, районният съд е формирал правилни изводи за законосъобразност на издаденото наказателно постановление.

Субекти на нарушение по чл. 7а от НБЕТНА могат да са както лицата поддържащи асансьорите, така и ползвателите им. От визирания договор за сервизно обслужване е

видно, че касаторът е „изпълнител“ по договор за сервизно обслужване на асансьорни уредби от 20.04.2007г.. Допускането на експлоатация на асансьорите, когато има предписание, че „А. е негоден за експлоатация, съответно неприемането на действия по неговото спиране за употреба -изпълнява състава на посоченото от контролните органи нарушение. По делото не е спорно, че процесният асансьор е бил ползван. Този факт е достатъчен, за да се приеме, че „ЕТ АС ЛИФТ – Ж. Я.“ е допуснал експлоатацията му в нарушение на чл.7а, т.4 от НБЕТНА.

Административен съд София-град, в настоящия касационен състав, изцяло споделя мотивите на районния съд относно правилната правна квалификация на извършеното нарушение, субекта на отговорност и размера на наложената имуществена санкция.

В случая не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвид обстоятелството, че се касае за съоръжение, което се ползва от неограничен брой лица. Общественият отношения свързани с безопасната експлоатация на асансьори са със специална закрила от страна на закона и тяхното нарушаване разкрива висока степен на обществена опасност. Безспорно е установена и датата на нарушението, което макар извършено, чрез бездействие, към момента на извършване на проверката-07.04.2021г. е установено, че асансьорът не е спрял и е в редовна експлоатация.

Предвид изложените мотиви, оспореното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон. Настоящата съдебна инстанция не установи допуснати от районния съд нарушения на съдопроизводствените правила. Възраженията в жалбата са неоснователни. Авторството на деянието и неговата съставомерност са установени по несъмнен начин със събраните и обсъдени по делото доказателства.В мотивите на оспореното решение съдът задълбочено е обсъдил всички възражения на [фирма]. Изложени са мотиви за елементите на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна. Правилно районният съд е приел, че нарушението е извършено виновно, при форма на вината - пряк умисъл.

Следва да се има предвид, че представените писмени доказателства касаят обстоятелства след датата на проверката от 07.04.21г. и извършването на нарушението, когато е установено, че асансьорът се ползва. Напр.заявление от домоуправителя от 12.04.2021г.. Също уведомителното писмо до последния от 17.06.2021г.. В посочения смисъл като неотнормисими не следва да се съобразяват, ирелевантно е какви мерки и действия след деня на проверка са предприети.

Споделят се и съображенията на СРС касателно размера на наложената санкция, който е към минимума.

Следователно -жалбата е напълно неоснователна.

При този изход на делото съдът дължи произнасяне по своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника, като намира същата за основателна. Предвид фактическата и правна сложност на делото нейният размер следва да бъде определен с оглед минимума от 80 лв. по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 28 от 05.01.2022 г. на СРС, постановено по НАХД № 14432/2021г., с което е потвърдено наказателно постановление № НП-239/02.08.2021 г., издадено от заместник председател на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, с което за нарушение на чл. 7а, т.4 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори, на основание чл. 58, ал.2 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/ на [фирма] е наложена имуществена санкция от 500лв..

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на ДАМТН 80лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.